

synderlig Lighed. Man skulde vel endog vanskeligt kunne tænke sig større Modsætninger end den smukke, smilende, af Alle beundrede Enkefrue og denne uanselige, lidt krogede gamle Jomfru med det lille graa Abehoved, det bøse Ansigtsudtryk og de altid travle Træstrikkepinde.

Frk. Katinka havde altid været Familiens Skumpelskud, hvem man sendte Bud efter i Sygdomstilfælde og ved andre saadanne Lejligheder, hvor man havde Brug for tro og paalidelig Hjælp. Navnlig her i Pastor Mommers forhen saa store og urolige Husholdning havde man bestandig maattet ty til hendes Bistand, saa at hun — skønt ingen Andre end hun selv vidste det — i Virkeligheden havde tilbragt sin meste Tid i Sandinge Præstegaard. Tilsyneladende ganske uanfægtet af hele det aandelige Røre omkring hende, uden for saa vidt det hvert Øjeblik fyldte Huset med larmende Gæster, havde hun gaaet ubemærket omkring og gjort Dagens Gerning for sin svagelige og af højere Tanker optagne Søster, indtil hun ved dennes Død og Børnenes Giftermaal helt overtog Styrelsen af Svogerens Hjem og snart blev hans eneste Støtte.

Mens hun nu vandrede der frem og tilbage i Havegangen, holdt hun stadig et vagtsomt Øje med den Gamle, hvis Skikkelse faldt mere og mere sam-